

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 46 0 P 031509 14 Rev
Sarajevo, 28.02.2017. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Radenka Blagojevića, kao predsjednika vijeća, Marijane Omerčaušević i Mirjane Dević, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Š.S. iz D.V., zastupane po punomoćniku A.O., advokatu iz D.V., protiv tuženih: 1. E.Š. iz H. i 2. mlb. F.Š., zastupane po prvotuzenom, kao zakonskom zastupniku, a ovaj po punomoćniku H.P., advokatu iz B., radi opoziva ugovora o poklonu, v.s. 10.001,00 KM, odlučujući o reviziji tužiteljice izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 46 0 P 031509 12 Gž od 13.09.2013. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.02.2017. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 P 031509 11 P od 06.07.2012. godine odbijen je u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se opozove ugovor o poklonu zaključen kod notara dana 08.10.2009. godine između tužiteljice i S.Š., kojim je tužiteljica poklonila svoje nekretnine iz zk. ul. 1871 i 1206 k.o. Donji Vakuf i p.l. 1188 k.o. D.V. I, pa da su tuženi slijedom toga dužni da trpe da, da se uspostavi ranije katastarsko i gruntovno stanje i da se tužiteljica upiše kao posjednik i vlasnik sa 1/1 dijela i naloži zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda Bugojno i Katastru općine Donji Vakuf da uspostave ranije zemljišno-knjižno stanje kakvo je bilo prije zaključenja ugovora o poklonu uz istovremeni upis prava vlasništva i posjeda tužiteljice. Istom presudom obvezana je tužiteljica da tuženima naknadi troškove postupka u iznosu od 1.640,00 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 46 0 P 031509 12 Gž od 13.09.2013. godine žalba tužiteljice je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda je potvrđena.

Blagovremeno podnesenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužiteljica zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji, drugostepena presuda preinači i u cjelosti udovolji zahtjevu tužiteljice ili da se ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje uz naknadu troškova postupka.

Tražila je i troškove revizijskog postupka.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u reviziji i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu; ZPP), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

Tužbenim zahtjevom usmjerenim prema nasljednicima poklonoprimca, tužiteljica je iz razloga osiromašenja i neblagodarnosti prvotuženog, tražila opoziv Ugovora o poklonu (Ugovora) koji je zaključila sa kćerkom S.Š., umrlom 04.08.2011. godine.

Zahtjev za opoziv (raskid) Ugovora tužiteljica je zasnovala na činjeničnim tvrdnjama da je predmetni Ugovor zaključila sa kćerkom S., za koju je po logici stvari pretpostavljala da će je nadživjeti, da je Ugovor zaključen pod uslovom da je kćerka materijalno pomaže, odnosno izdržava, da je nakon kćerkine smrti ostala materijalno neobezbijeđena jer živi od vrlo niske penzije, da je prvotuženi na sam dan sahrane svoje supruge, odnosno kćerke tužiteljice, u odnosu na tužiteljicu pokazao grubu neblagodarnost, pa iz svih navedenih razloga traži opoziv navedenog Ugovora.

Tužiteljica je, prema utvrđenom činjeničnom stanju, svojoj kćerki Š.S. darovala nekretnine koje se u naravi odnose na kuću i zgradu sa dvorištem i dvije njive u D.V., ukupne površine 642 m², zaključenim Ugovorom o poklonu od 08.10.2009. godine. Pismena isprava o Ugovoru, sastavljena od strane notara, nije sadržavala odredbu o bilo kakvoj obavezi poklonoprimca o izdržavanju poklonodavca. Nakon zaključenja navedenog Ugovora, kći tužiteljice sa svojom porodicom – tuženima preseljava u D.V. i zajedno sa tužiteljicom živi u poklonjenoj kući sve do svoje smrti, nakon čega se zbog poremećenih odnosa, tuženi vraćaju u S. Tužiteljica i danas živi u poklonjenom objektu, koji su tuženi naslijedili od ostaviteljice S. Š. po rješenju o nasljeđivanju Općinskog suda u Bugojnu od 25.05.1999. godine i u zemljišnim knjigama su upisani kao suvlasnici predmeta poklona sa dijelom od po 1/2.

Iz tako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud izvodi pravni zaključak da se radi o pravno valjanom ugovoru o poklonu, koji ne sadrži elemente ugovora o doživotnom izdržavanju. Međutim, cijeneći da tuženi, kao nasljednici poklonoprimca, nisu pasivno legitimisani po tužbi poklonodavca za opoziv ugovora o poklonu, sa navedenim razlozima odbija zahtjev tužiteljice kao neosnovan.

Drugostepeni sud prihvata činjenični, ali ne u potpunosti i pravni stav prvostepenog suda i u obrazloženju pobijane presude izražava pravno shvatanje da se zahtjev za opoziv ugovora o poklonu od strane poklonodavca u odnosu na nasljednike poklonoprimca može podnijeti samo iz razloga osiromašenja, a ne i zbog neblagodarnosti nasljednika poklonoprimca. Kako drugostepeni sud u konkretnom slučaju ne nalazi da je osiromašenje tužiteljice nastupilo nakon zaključenja Ugovora, iz razloga što se imovno stanje tužiteljice nije promijenilo u odnosu na vrijeme zaključenja ugovora, odbija žalbu tužiteljice i potvrđuje prvostepenu presudu.

Takva odluka drugostepenog suda je zasnovana za zakonu.

---

¹ Službene novine FBiH br. 53/03, 73/05,19/06

Ugovor o poklonu je takav ugovor kojim se jedan od ugovarača obavezuje da će nekom licu u besplatno vlasništvo ustupiti neku svoju stvar ili imovinsko pravo. Zaključenjem ugovora o poklonu dolazi do zasnivanja obligacionog odnosa između poklonodavca i poklonoprimalca i njegovom zaključenjem treća lica u pravilu ne stiču nikakvo pravo, niti im se nameću bilo kakve obaveze. Ono što je dato po ugovoru o poklonu ne može tražiti nazad, pa je poklon u pravilu neopoziv. Prema pravilu iz paragrafa 946 OGZ ni poklonodavac, a ni neko treće lice ne mogu od poklonoprimalca oduzeti predmet poklona. Međutim, u svrhu zaštite interesa poklonodavca, a i određenih trećih lica, ipak u izvjesnim slučajevima zakon ovo pravo omogućava.

Prema opšte prihvaćenom stavu sudske prakse, neblagodarnost, kao razlog za opoziv ugovora o poklonu, mora biti učinjena lično od poklonoprimalca (paragraf 948 OGZ), zbog čega tužba za opoziv poklona, od strane poklonoprimalca mora biti usmjerena prema poklonodavcu. Iz navedenog slijedi da je iz tog razloga zahtjev tužiteljice neosnovan, zbog čega je od strane nižestepeni sudova pravilno raspravljen prigovor nedostatka pasivne legitimacije tuženih.

Kada je u pitanju drugi po redu razlog za opoziv Ugovora, na kome je tužiteljica temeljila svoj zahtjev, koji se odnosi na opoziv poklona zbog osiromašenja, valja reći da se radi o takvoj situaciji kada je poslije davanja poklona poklonodavac tako osiromašio da nema sredstava za nužno izdržavanje (paragraf 947 OGZ). S tim u vezi, pravilno je drugostepeni sud primjenio materijalno pravo kada je našao da u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni kumulativno propisani uslovi za opoziv poklona iz navedenog razloga. Ovo iz razloga što je osiromašenje tužiteljice (pogoršanje njene finansijske situacije) moralo nastupiti poslije davanja poklona, da poklonodavac nema lica koja su dužna po zakonu da ga izdržavaju i da se predmet poklona nalazi u imovini poklonoprimalca.

U konkretnom slučaju drugostepeni sud je iz potpuno i pravilno činjeničnog stanja utvrđenog od strane prvostepenog suda, izveo činjenični i pravni zaključak da se imovno stanje tužiteljice nije promijenilo nakon kćerkine smrti, nego je ostalo isto, pa kako se i predmet poklona nalazi u njenom faktičkom posjedu, a ima i lica koja su po zakonu dužna da je izdržavaju, to nisu ispunjeni uslovi za opoziv navedenog ugovora niti iz razloga osiromašenja.

Ostali revizijski navodi nisu od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP).

Kako nisu ostvareni razlozi izneseni u reviziji, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je primjenom odredbe člana 248. ZPP reviziju valjalo odbiti.

U skladu sa odredbom člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP odbijen je zahtjev revidentice za naknadu troškova na ime sastava revizije jer ista nije postigla uspjeh u revizijskom postupku.

Predsjednik vijeća
Radenko Blagojević, s.r.